

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **X. Q. T.**
státní příslušnost: X
bytem X
zastoupen Mgr. Michalem Hubáčkem, advokátem
se sídlem Jakubské náměstí 109/1, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2022, č. j. OAM-21/ZA-ZA11-HA15-2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu pro zjevnou nedůvodnost. Podle žalovaného totiž žalobce odůvodňoval svoji žádost pouze ekonomickými důvody. Žalobce nyní namítá, že se žalovaný nezabýval udělením humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Jak krajský soud vysvětlí, tyto námitky nejsou důvodné.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal na počátku ledna 2022 žádost o mezinárodní ochranu. Při poskytnutí údajů k ní uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá, aby mohl v ČR pracovat. Jiné důvody neměl. Při pohovoru k žádosti pak vypověděl, že z Vietnamu vycestoval, aby mohl pracovat a vydělávat peníze. Ve Vietnamu ho trestně nestíhali, ani tam neměl finanční či jakékoliv jiné problémy. Výslovně uvedl, že mu nic nebrání v návratu do vlasti, ale chce tu zůstat pracovat.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 1. 2022, č. j. OAM-21/ZA-ZA11-HA15-2022 („rozhodnutí žalovaného“), zamítl žádost žalobce pro zjevnou nedůvodnost ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Podle něj se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že opustil vlast jen z ekonomických důvodů. Sám uvedl, že přicestoval za prací. Ačkoli potvrdil, že mu v návratu do Vietnamu nic nebrání, chce v ČR zůstat a nadále tu pracovat. Jiné důvody nesdělil. A neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl čelit pronásledování nebo vážné újmě.
4. Žalovaný dodal, že se podle § 16 odst. 3 zákona o azylu v případě zamítnutí žádosti o mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost neposuzuje, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce namítá, že žalovaný nezjistil náležitě skutkový stav. Byly tu podle něj důvody k udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Hospodářská situace ve Vietnamu mu nedovoluje najít si tam jakékoliv zaměstnání. Má rovněž obavy z důsledků nuceného vycestování z ČR. Nedokázal by živit sebe a svoji rodinu. Žádostí o mezinárodní ochranu neusiloval o legalizaci pobytu v ČR, ale o možnost zajistit obživu pro celou svou rodinu, která je na jeho příjmech závislá. Jsou tu proto okolnosti hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu. Podle žalobce nelze *a priori* konstatovat, že důvody jeho žádosti jsou zjevně nedůvodné a bez dalšího zkoumání aktuální situace žalobce zcela popřít možnost postupu podle § 14 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí tyto úvahy absentují, což odporuje zákonu a právu žalobce na spravedlivý proces.
6. Shodně měl žalovaný postupovat v otázce možného udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalobce se obává, že v případě nuceného návratu do Vietnamu může kvůli neúspěšné azylové žádosti čelit perzekuci, šikaně nebo vězení. U některých jeho vietnamských spoluobčanů k tomu došlo a může se to opakovat i v případě žalobce. Pokud žalovaný tento skutkový stav náležitě nezjistil, nemohl rozhodnout o zjevné nedůvodnosti žádosti žalobce.
7. Žalovaný v reakci na žalobu zdůraznil, že hlavním důvodem podání žádosti žalobce byla snaha zůstat a pracovat v ČR, aby si zde vydělal peníze. Jeho důvody jsou čistě ekonomického charakteru. Je to přitom právě žalobce, kdo má v řízení o mezinárodní ochraně povinnost tvrzení. Ta má ve věcech mezinárodní ochrany zásadní význam. Pouze žadatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu. V případě zjevné nedůvodnosti žádosti se pak neposuzuje, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu

podle § 13 a § 14 či doplňkové ochrany. U žalobce došlo k jednoznačnému naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba. Včas. Krajský osud o věci rozhodl bez jednání.
9. Žaloba *není důvodná*.
10. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu platí: „Žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany *neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma* podle § 14a, *a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*“ (zvýraznil krajský soud). Žalobcova žádost o mezinárodní ochranu předpoklady použití tohoto ustanovení do puntíku naplnila.
11. Žalobce při poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že ji podává z pracovních důvodů. Žádné jiné důvody neměl. Při pohovoru pak dostal dotaz, proč Vietnam opustil. Důvodem byla možnost pracovat a vydělávat si peníze. Žalovaný se pak ptal na finanční problémy ve Vietnamu. Žalobce je vyloučil. Uvedl, že ho tam trestně nestíhali. Neměl problémy ani při odjezdu ze země. Negativně odpověděl i na dotaz, zda měl nějaké další problémy. Stejně tak popřel, že by měl problémy s bezpečnostními složkami nebo jinými státními orgány. A výslovně pak zmínil, že mu nic v návratu do vlasti nebrání. Nechtěl pak uvést nic dalšího, co by měl žalovaný vzít v potaz při posuzování jeho žádosti. Tím vším naplnil první část podmínek použití § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, protože *neuvědl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu*.
12. Zároveň – jak § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu předvídá – odůvodňoval svoji žádost cílem zde zůstat pracovat a vydělávat. Při pohovoru i přiznal, že odcestoval právě do ČR, protože měl informaci, že český pracovní trh je volnější. *Jeho motivace k podání žádosti tedy byla opravdu čistě ekonomická*. Všechny předpoklady pro zamítnutí žádosti pro zjevnou nedůvodnost na základě § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu tedy žádost žalobce splňovala.
13. K námitkám žalobce je pak třeba uvést, že podle § 16 odst. 3 věty první zákona o azylu se neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné. Právě v tomto ustanovení zmíněný § 14 zákona o azylu upravuje institut humanitárního azylu, jehož udělení se v žalobě žalobce domáhá. Jak ovšem z § 16 odst. 3 věty první zákona o azylu plyne, žalovaný neměl prostor, aby se jím zabýval. A s ohledem na výše uvedené ho nemá ani krajský soud.
14. Námitky žalobce týkající se humanitárního azylu proto nejsou důvodné.
15. Co se námitky týkající se doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu týče, musí krajský soud zopakovat, že o hrozbě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání žalobce v řízení před žalovaným nehovořil. Z jeho odpovědí dokonce lze dovozovat, že *problémy tohoto rázu vyloučil*. Krajský soud musí souhlasit se žalovaným, že je na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby ve správním řízení uvedl vše, čím svou žádost zdůvodňuje. V opačném případě nelze žalovanému vytýkat

nedostatečné zjištění skutkového stavu. Žalobce pak v žalobě neuvedl, z jakých ospravedlnitelných důvodů nemohl žalovanému sdělit skutečnosti později uvedené v žalobě (ke všemu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2022, č. j. 8 Azs 47/2022-31, bod 10 a tam citovanou judikaturu).

16. Ani námitky žalobce týkající se doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu proto nemohou být důvodné.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 7. září 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce